

متن پرسش

سلام: بنده پسری ۱۷ ساله هستم و به حوزه هم نمی روم. آیا رسیدن به درجه اجتهاد برای سالک ضروری است؟ آیا بهتر است که تقلید کنم یا خودم در هر مورد احکام را به دست آورم؟ چگونه می توانم در صورتی که از مرجع تقلید می کنم، مسائلی را که در رساله ها نوشته نشده را بفهمم و به گناه مرتکب نشوم؟ (پرسیدن از دفتر مرجع تقلید در همه موارد و همه زمان ها امکان پذیر نیست و ممکن است برخی مسائل در لحظه پیدا شود که هم انجام دادنش را ندانم حرام باشد و هم احتیاط کردنش حرام باشد و بین دو راهی گیر کنم) چون در کتاب مقالات آیت الله شجاعی در حدیثی که ذکر کرده بودند، نوشته بود «کمال یک انسان و نهایت کمال او علم و بصیرت و تفقه در دین است.» و بعد از اون هم عبارت اطلاع کامل از دین داشتن در کتاب آمده و من اینجور فهمیدم که چون اطلاع کامل از دین داشتن، اطلاع کامل از احکام خدا هم هست، پس باید تمام احکام رو آدم بلد باشه. آن طرف قضیه را هم وقتی می بینم که مدت زمان بسیاری را باید صرف مطالعه و بررسی احادیث بکنم، می بینم که فایده زیادی ندارد و برام سوال پیش اومده که چرا یک مجتهد باید ساعت ها وقتش رو صرف مطالعه و بررسی احادیث و روایات و آیات مربوط به حج یا ارث یا مثلا مسائل مربوط به زنان و ... بکنه که وقت زیادی ازش گرفته میشه و خیلی از اونها براش فایده ای نداره.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: شریعت الهی کلیات را در اختیار انسان می گذارد تا هرکس بتواند مسیر الی الله را طی کند و در فروع دین هم یا باید انسان مجتهد باشد، یا از مجتهد تقلید کند و کسی هم که نیت می کند در فروع دین مجتهد شود تا به جامعه خدمت نماید، برکات خاص نیت خود را می برد. موفق باشید